

separant, ut licet in pradiis rusticis sint, tamen, si opus rusticum non faciant, urbani videntur. Dicendum autem est, quod urbani intelligendi sunt, quos paterfamilias inter urbanos adnumerare solitus sit: quod maxime ex libellis familiae, item cibariis deprehendi poterit. — § 1. *Venatores* et auxiles utrum in urbanis, an in rusticis continetur, potest dubitari: sed dicendum est, ubi paterfamilias moraretur, et hoc alebat, ibi eos numerari. — § 2. *Multiones* de urbano ministerio sunt: nisi propter opus rurestre testator eos destinatos habebat. — § 3. Eum, qui natus est ex ancilla urbana, et missus in villam nutriendus, interim in neutrī esse quidam putant: videamus, ne in urbanis esse intelligatur? quod magis placet. — § 4. Servi *lecticarii* legatis, si demum lecticarius sit et cocus: accedit¹⁰⁰ legato. — § 5. Si alii *vernae*, alii *cursores* legati sunt; si quidam et vernae et cursores sint, cursorebus cedent: semper enim species¹ generi derogat. Si in specie aut in genere utriusque sint: plerumque communicabuntur.

100. JAVOLENUS, [lib. 2, ex posterioribus Labeonis.]

Herēs meus damnas esto Lucio Tito Stichum servum meum reddere: vel ita, illum servum meum illi reddito. Casellius ait, deberi: neque id Labeo improbat: quia qui reddere² jubetur, simul et dare jubetur. — § 1. Due *statue marmoreae* cuidam nominatum, item *marmor* erat legatum: nullam statuam marmoream, prater duas, Casellius probat deberi: Oflius, Trebatius contra: Labeo Caselli sententiam probat: quod verum puto: quia duas statuas legando, potest videri non puitasse in marmore status legare. — § 2. *Uxori meæ vestem, mundum mulierem, ornamenti omnia, aurum, argenteum, quod ejus causa factum paratumque esset, omne do lego.* Trebatius haec verba, *quod ejus causa factum paratumque est, ad aurum et argenteum duxit* referri putat: Proculus ad omnia: quod et verum est. — § 3. Cui *Corinthia vasa legata essent, et βάσις (id est, bases seu fulcrum) quoque eorum vasorum collocandorum causa paratas deberi*, Trebatius respondit: Labeo autem id non probat, si eas βάσις testator numero vasorum habuit: Proculus vero recte ait, si ænæs quidem sint, non autem Corinthiae, non deberi. — § 4. Cui *testudinea legata essent, ei lectos testudineos pedibus inargentatos deberi*, Labeo, Trebatius, responderunt: quod verum est.

101. SCEVOLA, [lib. 16 Digestorum.]

Qui habebat in provincia, ex qua oriundus erat, propria prædia, et alia pignori sibi data ob debita, codicilis ita scripsit: Τῷ γνωστῷ μου πατρὶοῖς [βούλαι] τὰ μέρη δοῦναί σοι πάντα τὰ χωρία τάχα, ἵνα εὐδόκια κατατεύξῃς τὰς πάτερας; id est, suuissimæ patriæ meæ volo in partem suam dari, et ipsi separatis adjicito prædia omnia, quecumque in Syria possideo, cum omnibus in eis existentibus, [et] pecoribus [et] servis, [et] fructibus [et] usu consumptilibus [et] apparatu omni. Quiescit est, an etiam prædia, quæ pignori habuit testator, patræ sue reliquise videatur? Respondit, secundum ea, quæ proponerentur, non³ videri reicta: si modo in proprium patrimonium, quod fere cessante debitorum fit, non sint redacta. — § 1. Peto *fundum meum, ita ut⁴ est, alumna meæ dari*. Quiescit est, an fundo et reliqua colōnum, et mancipia, si quæ mortis tempore in eo fundo fuerint, debeantur? Respondit, reliqua quidem colonorum non esse legala: cetera vero videri illis verbis, ita ut⁵ est, data.

102. Idem, [lib. 17 Digestorum.]

His verbis legavit: *Uxori meæ laetaria mea vatoria, et quidquid in his conditum erit, que membranalis mea manu scriptis continetur, nec ea sint exacta, cum moriar, liceat rationes meas transla sint, et cautions ad actorem meum translusterim:* hic chirographa debitorum, et pecuniam, cum esset prefecturus in urbem, in lateribus condidit: et chirographis exactis, quam pecunia erogata, reversus in patrionam post biennium alia chirographa prædiorum, que postea comparaverat, et pecuniam in lateribus condidit: quiescit est, an ea tantum videatur nomina ei legasse, que postea reversus in hisdem lateribus condidit? Respondit, secundum ea quæ proponerentur, non deberi, quæ mortis tempore in his lateribus essent, et membranis manu ejus scriptis continerentur. Idem quiescit, an cum emptiores prædiorum in hisdem lateribus considererat, prædia quoque legato cedant? Respondit, non quidem manifeste apparet, quid de prædiis sensisset: verum si ea mente emptiones ibi haberet, ut his legataria datis proprietatis prædiorum præstaretur, posse depeadi, prædia quoque deberi. — § 1. Paterfamilias ita

^{100.} *Immo ride L. 65, § 2, supr. h. t. — 1. L. 41, inf. de penit. L. 80, inf. de reg. jur. — 2. L. 94, inf. de reg. sign. — 3. Immo vide L. 68, in pr. supr. h. t. — 4. L. 78, § 5, sup. ed. — 5. L. 27, § 5, supr. de vulg. et pupill. sublat. — 6. L. 125, supr. de legal. — 7. Tr. I — 1. L. 58, vers. præterea supr. de judic. — 8. L. 47, § 1, supr. de legal. — 9. L. 12, in fin. supr. quib. mod. unusfr. addit. L. 65, in pr. supr. de legal. — 10. L. 35, supr. de vulg. et pupill. — 11. Inst. de leg. Aquil. — 12. L. 55, § 6, supr. de adil. edict. — 13. L. 51, § 2, pen. et ult. inf. h. t. — 14. L. 60, in pr. supr. ed. — 15. L. 44, supr. ed. — 16. L. 7, § 2, pen. et ult. inf. h. t. — 17. L. 101, in pr. supr. ed. — 18. L. 1, in pr. supr. de condit. instit. — 19. L. 7, C. cc. fideicom. — 20. L. 14, inf. h. t. — 21. Immo vide L. 52, § 6, supr. de auro.*

^{101.} *Immo ride L. 65, § 2, supr. h. t. — 1. L. 41, inf. de penit. L. 80, inf. de reg. jur. — 2. L. 94, inf. de reg. sign. — 3. Immo vide L. 68, in pr. supr. h. t. — 4. L. 78, § 5, sup. ed. — 5. L. 27, § 5, supr. de instruct. vel instrum. legat. — 6. L. 5, § 1, supr. de legal. — 7. Tr. I — 1. L. 58, vers. præterea supr. de judic. — 8. L. 47, § 1, supr. de legal. — 9. L. 12, in fin. supr. quib. mod. unusfr. addit. L. 65, in pr. supr. de legal. — 10. L. 35, supr. de vulg. et pupill. — 11. Inst. de leg. Aquil. — 12. L. 55, § 6, supr. de adil. edict. — 13. L. 51, § 2, pen. et ult. inf. h. t. — 14. L. 60, in pr. supr. ed. — 15. L. 44, supr. ed. — 16. L. 7, § 2, pen. et ult. inf. h. t. — 17. L. 101, in pr. supr. ed. — 18. L. 1, in pr. supr. de condit. instit. — 19. L. 7, C. cc. fideicom. — 20. L. 14, inf. h. t. — 21. Immo vide L. 52, § 6, supr. de auro.*

legavit, *Lances numero duas leves, quas de sigillaribus emi, dari vole: is de sigillaribus leves quidem non emerat, lances autem empta habebat: et dictaverat testamentum ante triduum quam moreretur. Quiescit est, an hæc lances, quas empta de sigillaribus habuit, legato cedent, cum nullas alias de sigillaribus emerit, nec legaverit?* Respondit, secundum ea, quæ proponerentur, deberi eas, quas de sigillaribus emisit. — § 2. *Alumno præcepit militiam emi his verbis: Sempronius alumno meo illud: et cum per actem licebit militiam illam cum introitu comparari vole: hinc quoque omnia integra.* Quiescit est, si Sempronius eam militiam sibi comparaverit, ac premium ejus, sed et id, quod pro introitu erogari solet, ex causa fideicommissi ab heredibus consequi possit. Respondit, secundum ea quæ proponerentur, posse. — § 3. Idem testator liberò militiam his verbis legavit, *Seio liberto meo militiam do lego illam, quam militiam et testator habuit: quiescit est, an onera omnia et introitus militis ab herede sint danda?* Respondit, danda.

103. Idem, [libro singulari Questionum publi. e tractatarum.]

Si pater exheredato filio substituit heredem extraneum, deinde illæ extraneæ hunc filium heredem instituit, et heres factus intra pubertatem decedat: puto, a substituto ei filio omnino legata prestari non debere: quia non directo sed per successionem ad filium hereditas patris pervenit. — § 1. Plus ego in fratre, qui cum heres extulit patri, exheredatum fratrem heredem instituit, accepi, substitutum ejus legatum non debere: ac ne quidem si intestato fratre successerit, quia non principaliiter, sed per successionem bona fratri ad eum pervenerunt. — § 2. Si filius ex unia heres institutus sit, et [ab] eo legata data sint, habeat et substitutum, deinde commisso edito per alium filium accepit partis dimidias bonorum possessionem: substitutus ejus utrum ex uncia legata præstat, an vero ex semisse? Et verius est, ex semisse: [sed ex unia, omnibus: ex reliquis, liberis et parentibus.] — § 3. Contra quoque si ex dodrante institutus, commisso edito, semisse accepit bonorum possessionem, ex semisse tantum legata substitutus debebit: quomodo enim augentur, ubi amplius est in bonorum possessione; sic et ubi⁶ minus est, deducitur.

LIBER TRIGESIMUSTERTIUS.

TIT. I.

DE ANNUIS LEGATIS, ET FIDEICOMMISSIS.

4. POMPONIUS, [lib. 8, ad Sabinum.]

Cum in annos singulos quid legatum sit, neque adscriptum, quo loco detur: quoquem loco¹ petetur, dari debet: sicut ex stipulatu; aut nomine facto petatur.

2. Idem, [lib. 6, ad Sabinum.]

In annos singulos heres damnatus sinere me frui fundo, si initio anni, quo colere deberem, moram fecerit: licet postea patiatur, quia cultura sim exclusus, tamen totius anni nomine mihi tenebitur: quemadmodum si diuina operas Stichi dare damnatus, non a mane, sed a sexta diei hora det, totius diei nomine tenebitur.

5. ULPIANUS, [lib. 24, ad Sabinum.]

Si legatum sit relictum annua, bima, trima die, triginta forte: dena per singulos debentur annos, licet non fuerit adjectum *aquis pensionibus*. — § 1. Prinde et si adjectum fuerit *pensionibus*, licet non sit insertum *aquis*; item si scriptum fuerit *aquis*, licet non sit adjectum, *pensionibus*: dicendum erit, aquas fieri. — § 2. Sed si adjectum *pensionibus inaequis*, inaequales debentur. Quæ ergo debeat, videamus. Et puto eas deberi (nis specialiter testator electionem heredi dedit), qui vir bonus fuerit arbitrus: ut pro facultatibus defuncti et depositione patrimonii debeat. — § 3. Sed et si fuerit adjectum *Viri boni arbitriatu*, hoc sequetur, ut pro positione patrimonii sine vexatione et in commido heredis fiat. — § 4. Quid si ita, *Pensionibus quas putaveri legatarius?* an totum petere possit, videamus. Et, puto totum non pe-

si adhuc kalendario, id est, nominibus faciendis, destinatæ essent, eidem fideicommissi cedere debeant. Quin etiam illud quoque [putem] defendi posse: ut non modo a debitoribus exactæ pecuniae, sed quacunque de causa redactæ, eidem tamen rationi [fuerint] destinatæ, fideicommissi cedant.

68. MARCIANUS, [lib. 7 Institutionum].

Legatis servis exceptis negotiatoribus, Labeo scripsit, eos legato exceptos videri, qui præpositi essent negotii exercendi causa; veluti qui ad emendum, locandum, conducedum præpositi essent: cubicularios autem, vel obscuratores, vel eos, qui piscatoribus præpositi sunt, non videri *negotiationis* appellationem contineri: et puto veram esse Labeonis sententiam. — § 1. Si ex officio quis ad artificium transierit, quidam recte putant, legatum extingui⁷: quia officium artificio mutatur. Non idem e contrario, cum lecticarius cocus postea factus est. — § 2. Si unus servus plura articia sciat; et alii cocci legati fuerunt, alii textores, alii lecticarii: ei cedere servum dicendum est, cui legati sunt, in quo artificio plerumque versabatur. — § 3. *Ornaticibus* legatis, Celsus scripsit, eas, que duos tantum menses apud magistrum fuerunt, legato non cedere: alii et has cedere: ne necessitate sit, nullam cedere, cum omnes adhuc discere possint; et omne artificium incrementum recipit; quod magis obtinere debet: quia humanae naturæ congruum est. — § 4. *Pecoribus* legatis, Cassius scripsit quadrupedes contineri, que gregatim pascuntur; et suis⁸ autem pecorum appellatione continentur: qui et hi gregatim pascuntur; sic denique et Homerus in Odyssea ait:

Δέιτος τὸν γε σύεσσι παρῆντον, οἱ δὲ νέυονται
Πλαζός Κέρας πέτρη, ἐπὶ τε κρηνὴν ἀρέσσουση.

Id est,

Invenies hunc assidentem subiis, quae pascuntur
Juxta Coracis saxum, iuxta fontem Arethusam.

§ 5. *Jumentis*⁹ legatis, boves non continentur: nec contra. — § 6. *Equis* [autem] legatis, et equæ continentur. — § 7. *Ovibus*¹⁰ legatis, agni¹¹ non continentur: quamdiu autem agnorum loco sunt, ex usu cuiusque loci sumendum est: nam in quibusdam locis ovium numero esse videntur, cum ad tonsuram venerint.

66. PAULUS, [lib. 3 Sententiarum.]

Avibus legatis, anseres, phasiani, et gallinæ, et avaria debebuntur: phasianarii autem et pastores anserum non continentur, nisi id testator expressit.

67. MARCIANUS, [lib. 7 Institutionum].

Qui *salum æstivum* legavit, et hoc amplius *etiam eas res [legaverit]*, quæ ibi esse solent, non videtur de illis pecoribus sensisse, quæ hieme in hibernis, aut estate in aestivis esse solent: sed de illis [sensit], quæ perpetuo¹² ibi sunt.

68. ULPIANUS, [lib. 4 Responsorum.]

[Juniano respondit], testatorem, adjicendo *predium Seianum omne*, eam quoque partem fundi suprascripti quasi ad se pertinentem videri¹³ per fideicommissum reliquise, quam ex causa pignoris nactus est, salvo scilicet jure debitoris. — § 1. Ex his verbis *curate agros attendere, et ita fiet, ut filius meus filios vestros volitis condonet*: fideicommissum peti non posse. — § 2. Servos communes a Seia ita relictos, *si mei erunt, cum moriar*, non deberi: si¹⁴ modo hoc sensit testatrix, ut ita debentur, si in solidum ejus fuissent. — § 3. *Predis cum his enhencis quæ in ea possessione sunt, relictis, mancipia quoque prediorum, cum illici testamenti tacti tempore fuerint, cedent: sed et qua postea accesserunt, si modo hoc testator manifeste expressit.*

69. MARCELLUS, [lib. singul. Responsorum].

Non aliter a significacione verborum recedi oportet, quam cum manifesterunt, aliud sensisse testatorem. — § 1. Titius codicilius suis ita cavit: *Publio Mævio omnes juvenes, quos in ministerio habeo, dari vole: quero, a qua ætate juvenes, et in qua intelligi debent: Marcellus respondit, quo verbis quæ proponerent, demonstrare voluntur testator, ad notionem¹⁵ ejus, qui de ea re cognitus esset, pertinere: non enim in causa testamentorum ad definitionem utique descendendum est, cum plerumque abusive loquantur, nec propriis nominibus ac vocabulis semper uariantur: ceterorum existimari posset juvenis is, qui adolescentis excessit aetatem, quoad incipiat inter seniores numerari.*

70. ULPIANUS, [lib. 20, ad Sabinum.]

Si cui *lana* legetur, id legatum videtur, quod tintum non¹⁶ est, sed αὐτοτεχνες, id est, sponte natum. — § 1. Sive autem facta est, sive infecta, lana appellatione continetur. — § 2. Quæsum est, utrum lanæ appellatione ea sola continetur, quæ netæ non est: an et ea, quæ netæ est, utpote stamen et subtemen? Et Sabinus et netam contineri putat: cujus sententia utimur. — § 3. Lanæ appellationem catenus extendi placet, quædebat ad telam pervenisset. — § 4. Et sciendum succidam quoque contineri, et lotam, si modo tintæ non sit. — § 5. Lanæ appellatione tintum non continetur. — § 6. Sed nec ea lana, ex qua quis quasi vestimentum fecerit valetudinis vel deliciarum gratia, continetur. — § 7. Ne a quidem, qua fomentatio grata parata sunt vel medicina, lanarum appellatione continentur. — § 8. Sed et pelles lanate continetur? et hoc lanæ cedere, manifestum est. — § 9. Lana legata, etiam leporinam lanam, et anserinam, et caprinam credo contineri, et de ligno, quam ἔργον (id est, *lanam ligneam*) appellant. — § 10. Linum autem, lana legata, utique non continetur. — § 11. *Lino* autem legato, tam factum, quam infectum continetur, quodque netum, quodque in tela est, quod est nondum detextum. Ergo aliud in lino, quam in lana est. Et quidem si tintum linum sit, credo, lino continetur. — § 12. *Ver-sicoloribus* videndum est; et constabat apud veteres, *lana*¹⁷ appellatione versicoloria non contineri: sed ea omnia videlicet legata quæ tintæ sunt, et netæ, neque detexta, neque contexta sunt. Proinde queritur, an purpura appellatione versicolorum continetur? et ego arbitror, ea quæ tintæ non sunt, versicoloribus non adnumerari: et ideo neque album, neque naturaliter nigrum contineri, nec alterius coloris naturalis: purpura autem et coccum, quoniam nihil nativi coloris sunt, contineri arbitror: nisi aliud sensit testator. — § 13. *Purpureæ* autem appellatione omnis generis purpuras contineri puto: sed coccum non continetur: fucinum, et ianthinum continetur. Purpura appellatione etiam subtemen factum contineri, nemo dubitat

78. PAULUS, [lib. 2, ad Vitellium].

Quæsitum⁵⁷ est, Stichum servum ex eo fundo ante annum mortis testatoris abductum, et disciplinae traditum, postea in eum fundum non revertens: an debetur? Responsum est, si studendi causa misisset, non quo de fundo eum aliorum transferret, deberi. — § 1. *Mævi fili, quod jam tibi maximam partem facultatum dederim, contentus esse debes fundo Semproniano cum suis inhabitibus, id est, familia, et que ibi erunt.* Quæsitum est de nominibus debitorum, et nummis. Eadem epistola talem emisit: *Argentum omne, et supellectilem, quodcumque habeo, ibi dono, et quidquid in prædio Semproniano habeo: an supelle, que in aliis prædiis vel domibus esset, ad Mævium pertinet: et an servi, quos ex eo fundo alii legavit?* Responsum est, nomina⁵⁸ et numeros non videri debet, nisi manifeste de his quoque legandis voluntas defuncta adprobaretur: servos ex isdem fundis alii datos, diminuisse filii legatum: de argento et supellectili, qua alibi esset, eum, cuius notio est, aestimaturum, ut id obtineat, quod testatori placuisse a legatario adprobabitur. — § 2. Prædia quidam reliquit, adiectis his verbis, *ut a me possessa sunt, et quæcumque ibi erunt, cum moriar.* Quæsitum est de mancipiis⁵⁹, que in his prædiis morata fuerunt, vel operis rusticæ causa, vel alterius offici, ceterisque rebus que ibi fuerunt in diem mortis: an ad legatarii pertinent? Respondit, *ea omnia de quibus quæreretur, legata videri.* — § 3. *Peto ut fundum meum Capanianum. Gene-* *sue alumnae meæ adscribas ducentorum aureorum, ita ut⁶⁰ est: quæritur a fundo et reliqua colonorum, et mancipia, si qua mortis tempore in eo furuntur, debentur?* Respondit, *reliqua quidem colonorum non legata, cetera vero videri [illis] verbis, ita ut⁶¹ est, data.* — § 4. Illud fortasse quæsitum sit aliquis, cur *argentea appellatione etiam*⁶¹ factum argumentum comprehendetur: cum, si marmor legatum esset, nihil præter rudem materiam demonstratum videri posset: cuius hæc ratio traditur: quippe ea, que talis natura sint, ut sèpius in sua redigi possint initia, ea materia potesta, unquam vires ejus effugiant. — § 5. *Coccum*⁶² quod proprio nomine appellatur, *qui versicoloribus cederet, nemo dubitavat.* Quin minus porro coracinum aut isginum aut melinum suo nomine, quam coecum purpurare designatur? — § 6. *Cum vir ita legasset, que uxoris causa parata sunt, et do lego: [ego] apud prætorem fideicommissarium petebam etiam res æstimatas, quarum pretium in dotem erant; nec obtinui; quasi testator non sensisset de his rebus: atquin si in usum ejus dote sint, nihil interest, ab ipsa, an ab alio comparante sunt; postea apud Aburnium Valentem inventi ita relatum: mulier res æstimatibus in dotem dederat, ac deinde maritus ei legaverat his verbis, que ejus causa comparata emptaque essent: dixit, *empitor parato-* *rum que appellatione non contineri ea, quia in dotem data essent: nisi si maritus eas res, posteaquam ipsius factæ essent, in uxoris usum con-* *vertisset.* — § 7. *Rebus que in fundo sunt legatis, accedunt etiam ea, que tunc non sunt, si esse solent: nec, que casu⁶³ ibi fuerunt, legata existimantur.**

79. CELSUS, [lib. 9 Digestorum].

*Si chorus aut familia legetur, perinde est, quasi singuli homines legati sint: § 1. His verbis, que ibi mobilia mea erunt, do lego, numeros ibi depositos, ut mutui darentur, non esse legatos Proculus ait: at eos, quos præsidii causa depositos habet (ut quidam bellis civilibus facitassent) eos legato contineri: et audisse se rusticis senes ita dicentes pecuniam sine peculio fragilem esse; peculium appellantes, quod præsidii causa seponeretur. — § 2. *Area legata, si inadiscata medio tem-* *po fucrat, ac rursus area sit, quamquam tunc peti non⁶⁴ poterat,* nunc⁶⁵ tamen debetur. — § 3. *Servus quoque legatus, si interim ma-* *nūmittatur, et postea servus factus sit; postea peti potest⁶⁶.**

80. *Idem*, [lib. 33 Digestorum].

Conjunctum heredes institui, aut conjunctim legari, hoc est: totam hereditatem et tota legata singularia data esse, partes autem concursu fieri.

81. MODESTINUS, lib. 9 Differentiarum.

*Servis*⁶⁷ legatis, etiam ancillas quidam deberi recte putant: quasi commune nomen utrumque sexum contineat. *Ancillæ vero legatis, mas-* *culos*⁶⁸ non deberi nemo dubitat. Sed pueris legatis, etiam puellæ⁶⁹ debentur. Id non æque, in pueris pueros contineri dicendum est. — § 1. *Mulieribus vero legatis, etiam*⁷⁰ *virgines debentur: sicuti viris*

57. L. 20, § 6, inf. de instruet. vel instrum. legat. — 58. L. 86, in pr. supr. de legat. 2. — 59. L. 32, § 2, in fin. supr. d. t. — 60. L. 101, in fin. inf. h. t.; L. 17, § 2 pen. inf. de instruet. vel instrum. legat. — 61. L. 19, in pr. inf. d. t. — 62. L. 70, § 2, in fin. supr. de tritico. — 63. L. 86, in fin. supr. cod. — 64. *Immo* vide L. 98, § 3 ult. h. t. de solution. — 65. L. 74, in fin. supr. h. t. — 66. *Ost.* L. 27, in fin. inf. d. t. vel transfer. legat. — 67. L. 74, in fin. supr. h. t. — 68. L. 45, in pr. supr. de legat. 2. — 69. Arg. L. 163, in fin. inf. de verb. sign. — 70. Arg. L. 45, § 2, inf. de verb. h. t. — 71. L. 13, in pr. inf. de verb. sign. — 72. L. 65, in fin. supr. h. t. — 73. L. 84, § 10, supr. de legat. 1. — 74. L.

legatis, etiam pueros deberi respondet. — § 2. *Pecudibus autem legatis, et boves, et cetera jumenta continentur.* — § 3. *Armento autem legato, etiam boves*⁷¹ *contineri convenient, non etiam greges ovium et caprarum.* — § 4. *Oibus*⁷² *legatis, neque agnos, neque arietes contineri quidam recte existimant.* — § 5. *Ovium vero grege legato, et arietes et agnos deberi nemo dubitat.*

82. *Idem*, [lib. 9 Regularum].

Servus, qui in fundo morari solitus erat, si fugerit⁷³, licet post mortem testatoris apprehendatur, fundo legato, *ut instructus est, etiam ipse [legato] cedit.*

83. *Idem*, [lib. 6 Responsorum].

Quod his verbis relicton est, *quidquid ex hereditate bonis meis ad te pervenerit, cum morieris, restituas: fructus*⁷⁴, *quos heres vivus percipit, item qua fructum vice sunt, non*⁷⁵ *venire placuisse: nec enim quicquam proponi, ex quo de his quoque restituunt testatrixem rogasse probari potest.* — § 1. Idem testator, qui liberis fideicommissum relinquerebat, substitutione inter eos facta expressit, *ut post mortem extremi ad posteros eorum pertineret: quero, cum nemo alias sit, nisi libertus ejus, qui extreme mortuus est, an is ad fideicommissum admitti debet?* Respondit, *Posteriorum appellatione liberos tantummodo, non etiam libertos eorum, quibus fideicommissum reliquit est, fideicommissum contineri, nequaquam incertum est.*

84. JAVOLENUS, lib. 2, ex Cassio.

Cui, que Romæ⁷⁶ essent, legata sunt, ei etiam que custodiæ causa in horreis extra urbem deposita sunt, debentur.

85. POMONIUS, lib. 2, ad Quintum Mucium.

Nuper constitutum est a principe, ut et non adjecto hoc, *meum*, si quis corpus alium leget, et ita sentiat, ut ita demum præstetur, si suum sit: ita valere legatum, ut appareat, magis sentientiam legitans, non hoc verbum, *meum*, respiciendum esse; et id elegans est illa distinctio, ut quotiens certum corpus legatur, ad præsens tempus adjectum hoc verbum, *meum*, non faciat conditionem: si vero incertum corpus legetur (veluti ita, *vinea mea, vestem meam*) videatur pro condizione hoc verbum esse, *mea*, ut ea demum que illius sunt, videantur legata: quod non puto fortiter posse defendi, sed potius et hic vestem, vel *vinum*, quod suorum⁷⁷ numero habuerit, hoc legatum esse: sic enim responsum est, etiam quod coacuerit⁷⁸, *vinum legato cedere, si id vini numero testator habuisset.* Plane in mortis tempore collatum hunc sermonem, *vestem que mea erit, sine dubio pro condizione accipendum puto: sed et Si-* *chum*⁷⁹, *qui meus erit, puto pro condizione accipendum: nec interesse, utrum ita, qui meus erit, an ita, si meus erit: utrobique conditionem eam esse.* Labet tamen scribit, etiam in futurum tempus collatum hunc sermonem, *qui meus erit, pro demonstratione accipendum.* Sed alio jure uitum.

86. PROCULUS, [lib. 8 Epistolarum].

Si ita legatum est, *domum, queque mea ibi erunt cum moriar:* numeros ad diem exactos a debitöribus, ut alii nominibus collocarentur, non potest legatus esse. Et Labonis distinctionem valde probo: qui scripsit, nec quod casu abesse, minus esse legatum; nec quod casu⁸⁰ ibi sit, magis esse legatum.

87. PAULUS, lib. 4, ad legem Julianam et Papiam.

Et fideicommissum, et mortis causa donatio appellatione *legati* continebatur. — 88. *Idem*, lib. 5, ad legem Julianam et Papiam.

89. *Idem*, lib. 6, ad legem Julianam et Papiam.

Re⁸⁷ *conjuncti* videntur, non etiam verbis, cum duobus separatis eadem res legatur. Item verbis, non etiam re, *Titio et Seio fundum æquis paribus do, lego:* quoniam semper partes habent legatarii. Preferunt igitur omnino cæteris, qui et re et verbis conjunctus est. Quod

57, in pr. inf. ad SC. Trebell. — 75. *Immo* vide L. 5, § 2, supr. de usfr. : L. 34, inf. ad SC. Trebell. — 76. L. 4, § 4, inf. de pen. legat. — 77. L. 75, supr. h. t. — 78. L. 9, § 2, inf. de tritico. — 79. L. 2, supr. de condit. inst. : L. 6, supr. de legat. 1. — 80. L. 9, § 2, inf. supr. h. t.; add. L. 44, supr. cod. — 81. L. 2, Inst. de donat. — 82. *Ost.* L. 44, § 2, supr. de legat. 1. — 83. L. 57, supr. h. t. — 84. L. 10, § 7, supr. quib. mod. usfr. : L. 53, § 2, supr. de verb. oblig. : L. 98, § 2 ult. circa med. inf. de solution. — 85. L. 44, § 2, supr. de legat. 1. — 86. *Immo* vide L. 10, § 2, supr. quib. mod. usfr. — 87. L. 142, inf. de verb. sign.

beralia fratri tui inferas matre ejus annua tot usque ad annos quatuordecim: eo ompliis tributa fratri tui pro census ejus dependas, lœne bona restiua: et ad redditus prædiorum illorum pertineant, quod pereniat frater tuus ad annos quatuordecim. Quæsum est, defuncto majore fratre, herede alio relicto: utrum omnis conditio percipiendi redditus fundorum anniversaria præstetur; et alia, que præstatutus esset si viveret Seius, ad heredem ejus transierint⁸⁰: an vero id omnino protinus ad pupillum et tutores transferri debet? Respondit, Secundum ea quæ proponerentur, intelligitur testator quasi cum tute locutus, ut tempore, quo tutela restituenda est, haec, que pro annuis præstari jussisset, percipiendis fructibus, finiantur: sed cum major frater morte preventus est, omnia, que relicta sunt, ad pupillum et tutores ejus constem post mortem fratris transisse.

7. ULPIANUS, [lib. 26, ad Edictum].

Operæ testamento relicte quando cedere debeant? utrum ex quo petit etiam legatarii, an ex quo adita hereditas est? Et cui perent dies, quibus ager servus fuit? Et puto, ex die petitionis eas cedere: quare si post petitias ager esse servus cooperit, legatario peribunt.

8. GAUÆ, [lib. 3, de legatis ad Edictum prætoris].

Si ususfructus municipiis legatus erit, queritur, quousque in eo usufructu tuendi sint: nam si quis eos perpetuo tuctur, nulla utilitas erit nuda proprietatis, semper abscedente usufructu: unde centum¹⁰ annos observando esse constat; qui hinc vitæ longissimum esset.

9. ULPIANUS, [lib. 8 Disputationum].

Si ab eo, cui legatus esset ususfructus, fideicommissum fuerit relictu: licet ususfructus ad legatariam non pervenerit, heres¹¹ tamen, penes quem ususfructus remanet, fideicommissum præstat; quod et in militis testamento erit dicendum, si legatarius, a quo fideicommissum relictu est, repudiaverit legatum: vel vivo testatore decesserit.

10. JULIANUS, [lib. 78 Digestorum].

Si Titio fundus, et ejusdem fundi ususfructus legatus fuerit: erit¹² in potestate ejus, fundum¹³ ad usumfructum vindicare malit: et, si fundum elegerit, necessario plenam proprietatem habebit, licet usumfructum a se repulerit; si vero usumfructum habere maluerit, et proprietatem fundi repulerit, solum usumfructum habebit.

11. *Idem*, [lib. 4, ex Minicio].

Habitationis legatum in singulos annos ab¹⁴ initio anni deberi, constat.

12. PAULUS [VARUS], lib. 2 Digestorum a Paulo epitomatorum].

Heres in fundo, cuius ususfructus legatus est, villam posuit: eam invito fructuario demolire non potest: nihil magis, quam si quam arborrem posuisset, ex fundo [is] evellere vellet: sed si, antequam ususfructuario prohibuerit, demolicerit, impune facturum.

13. PAULUS, [lib. 15, ad Plautum].

Cum ususfructus alterius annis legatur: non unum, sed plura¹⁵ legata sunt; aliud est in servitute aquæ, et via: vitæ enim servitus una est: quia natura sui habet intermissionem.

14. CELSUS, [lib. 18 Digestorum].

Duos separatis utrui sinere damnatus heres, communiter ut frui passus est. Queratur, an utrique ex testamento teneretur? Dixi teneri, si¹⁶ testator utrumque solidum habere voluit: nam ipsius onus est, ut solidum singulis legatum præstaret: qua parte igitur alterum utrui sineret heres, ea parte cum non sinere alterum utrui frui; ideoque per assumptionem unicuique, quod deest, replere debet.

15. MARCELLUS, [lib. 13 Digestorum].

Damna esto heres Titum sinere in illa domo habitare, quoad vivet: unum videtur esse legatum. — § 1. Qui duos fundos habebat, unum legavit, et alterius fundi usumfructum alii legavit. Quero, si fructuario ad fundum aliunde viam non habeat, quam per illum fundum qui legatus est: an fructuario servitus debetur? Respondit, quemadmodum si in hereditate esset fundus, per quem fructuario potest præstari via, secundum voluntatem defuncti videtur id exigere ab herede¹⁷: ita et in hac specie non aliter concedendum esse legatario fundum vindicare, nisi prius transcurti usumfructario præstet: ut hec forma in agris servetur, que vivo testatore obtinuerit, sive donec ususfructus permanet, sive dum ad suam proprietatem redierit.

16. MODESTINUS, [lib. 9 Responsorum].

Legatum civitatis relicton est, ut ex redditibus quotannis in ea civitate memoria conservante defuncti gratia spectaculum celebretur, quod illic celebrari non licet. Quæro, quid de legato existimes? Modestinus respondit: cum testator spectaculum ediri voluerit in civitate, sed tale, quod ibi celebrari non licet, iniquum esse, hanc quantitatem, quam in

50. L. 22, inf. de usfr. et usfr. legat. — 51. L. 5, supr. b. t. — 52. L. 19, inf. de edimend. vel transfer. legat. — 53. L. 1, supr. de servit. præd. rustic. — 54. L. 1, supr. de usfr. ear. rer. supr. de oper. servor. — 55. L. 3, supr. d. t. — 56. L. 26, 2, 2, 2, supr. de condit. indeb. : L. 9, § 1, inf. de oper. libert. — 57. L. 51, supr. de usfr. — 58. L. 55, pr. ; L. 37, supr. d. t. — 59. L. 44, in fin. supr. de legat. 1. — 60. L. 56, in fin. supr. de usfr. ; obst. L. 68, in fin. pr. inf.